

Bernard Andrès

(1941)

Tekst: Marie Laheurte

Le temps chemine

1. Hiver

Si vous écoutiez la voix
qui frémît dans les arbres morts
vous entendriez le sanglot
des feuilles et des âmes.
Si vous écoutiez la voix
qui gémit dans les arbres noirs
vous devineriez le tourment
des coeurs et des âmes.

Dans le bois le château
la passerelle et les flambeaux
brillaient pâles.

Un jeune homme enlaçait
la fiancée aux cheveux blonds...
le bateau qui glissait
silencieux dans les ajoncs...
C'était la fête étrange...

Si vous écoutiez la voix
du vent à travers la ramure
vous entendriez le serment
des coeurs et des âmes.

2. Printemps

Vous souvenez-vous de Mai?
Quand florissait le muguet
la jacinthe et les anémones
dans la mousse auprès des rivages
Embaumiaient l'air et se miraient
dans les sources des bois,
Vous souvenez-vous de moi?

Sous un grand chapeau
tressé de roseaux
Vous aviez le plus clair visage,
l'air mutin d'une enfant très sage.
J'étais épris de vous follement.
Plus jamais, il me semble bien,
je ne reverrai le printemps,
le ciel et la terre enivré
comme en ces jours exquis et doux
souvenez-vous o
Vous souvenez-vous de Mai?
des vieux jardins, du chant

De tijd schrijdt voort

1. Winter

Als u naar de stem zou luisteren
die door de dode bomen ritselt
zou u het gesnik horen
van de bladeren en de zielen.
Als u naar de stem zou luisteren
die kreunt in de sombere bomen,
zou u de kwelling kunnen bevreden
van de harten en de zielen.

In het bos glinsterden het kasteel,
de loopbrug en de toortsen flauwtjes

Een jonge man omhelsde
zijn blondgelokte verloofde...
het schip dat geluidloos
tussen de steekbremstruiken gleed...
Het was een wonderlijk feest...

Als u naar de stem van de wind
door de boomtakken zou luisteren
zou u de eed horen
die de harten en de zielen hebben gezworen.

2. Lente

Herinnert u zich de maand mei?
Toen het lelieetje-van-dalen bloeide,
de hyacint en de anemonen,
in het mos bij de oevers,
de lucht deden geuren en zich spiegelden
in de bronnen van het bos,
herinnert u zich mij?

Onder een grote hoed
van gevlochten riet
had u het helderst mogelijke gelaat,
de ondeugende blik van een zeer wijs kind.
Ik was waanzinnig verliefd op u.
Nooit meer, zo dunkt me absoluut,
zou ik de lente terugzien,
de hemel en de aarde, bedwelmd
als in die lieflijke en heerlijke dagen
herinnert u zich, o
Herinnert u zich de maand mei?
Oude tuinen, gezang

des oiseaux du bois,
du bruit étouffé des cloches
qui sonnaient au loin...

3. Eté

Venez! Saint-Jean est proche!

Nous allons danser
tous près du feu vivant
Nous allumerons fort le brasier ardent
Saint-Jean! Beaux garçons,
Sautez pour gagner l'amour.
C'est la dance folle des amis heureux
en claquant les pieds
donnons-nous la main

Dedans le feu où la braise rougeoie
Devant le feu mon coeur s'éclaire,
s'affermit et vit.
Venez! Est proche Saint-Jean!

4. Automne

O, Les nuages vont s'effilochant
les grands oiseaux s'en vont tournoyant
le marais sous la lune
s'éclaire en flaques brunes
Au joli bois viendrez-vous?
Au joli bois votre coeur est si doux.

O, Au bois dormant nous allions
Cachant l'amour de nos vies
Glissant dans l'ombre propice,
Divinité nous t'implorons,
nant le sort amer
qui dénoue les âmes..., O

van de vogels in het bos,
gedempt geluid van klokken
die in de verte luidden...

3. Zomer

Kom! Het naamfeest van Sint-Jan is nabij. [24 juni]

We gaan dansen
vlak bij het brandende vuur
We zullen de hete vuurgloed flink opporen
Sint-Johannes! Schone jongelui,
spring om door de liefde bevangen te worden.
Het is de uitgelaten dans van de gelukkige
vrienden die klappen met hun voeten
laten we elkaar de hand reiken

In het vuur waarin het houtskool rood kleurt
Voor het vuur licht mijn hart op,
wordt het sterk en leeft.
Kom! Het is bijna Sint-Jan!

4. Herfst

O, de wolken rafelen zich uiteen
de roofvogels cirkelen rond
het moeras wordt door de maneschijn
verlicht tot schemerige plassen
Komt u naar het mooie bos?
In het mooie bos is uw hart zo teder.

O, laten we gaan naar het sluimerende bos
om er de liefde van ons leven te verstoppchen
wegglippend in de ons welgezinde schaduw
Goddelijkheid, we smeken om jou,
het bittere noodlot loochenen
dat de zielen ontwart..., O